

သမုဒယရုပ်ဝန်းတစ်နေရာမှာ

မေပျိုကြည့်

သမုဒယရပ်ဝန်းတစ်နေရာမှာ

အပိုင်း(၁)

"မမမေ မမမေ ချောကလက် အိပ်ရာထပြီလား"

"အမလေး သားရယ် သူလား ဒီချိန်အိပ်ရာထတော့မှာ ထုံးစံအတိုင်းပဲ နှိုး
လိုက်တော့ တည်ရေ"

"ဟုတ် မမမေ"

မိုးလင်းသည်နှင့် ထုံးစံမပျက်ရောက်လာတဲ့ သက်သေတည်တစ်ယောက်
သူ့ရဲ့အအိပ်ကြီးလှတဲ့ သူငယ်ချင်းမလေးကိုနှိုးဖို့ အပေါ်ကိုတက်လာခဲ့
ပါသည်။

"ဒုန်း...ဒုန်း...ချောကလက် ထတော့ ကျောင်းနောက်ကျတော့မယ်နော်"

"ဟင် ဟုတ်လား အာ သွားပါပြီ"

ကျောင်းနောက်ကျမယ်ဆိုမှ ထလာတဲ့ ချောကလက် အမြဲသူဒီလိုပြောမှ
သာ အသံပေါင်းစုံနဲ့ နိုးလာတဲ့သူမလေးပါ။

ခဏလောက်ကြာမှ တံခါးပွင့်လာကာ။

"တည် လာလေ။ ငါ့အတွက် အဆင်သင့် လုပ်ထားပေးနော် ငါရေချိုးဦး
မယ်"

"ရေကို အကြာကြီးမချိုးနဲ့နော် ပြီးတော့....."

"ခေါင်းမလျှော်နဲ့ ဟုတ်တယ်မလား။ အလွတ်ရနေပါပြီ တည်ရယ်"

ပြီးစစဖြင့်ပြောရင်း ရေချိုးခန်းထဲ ဝင်သွားတဲ့ ကောင်မလေးကြောင့်

ခေါင်းယမ်းမိကာ သူလုပ်ပေးနေကျ အလုပ်တွေကို လုပ်ပေးနေမိတော့သည်။ ချောကလက်လိမ်းဖို့ သနပ်ခါးသွေးပြီး သူဝတ်ဖို့အင်္ကျီလေးကို ထုတ်ပေးမိ၏။

ဒါကလည်း ငယ်ငယ်ကတည်းက လုပ်ပေးနေကျ သူကြိုက်တဲ့အင်္ကျီကိုသာ ဝတ်ခိုင်းတတ်လို့ သူမလေးက ခုလိုထုတ်ခိုင်းရခြင်းပါ။

"ဟေ့ ချောကလက် ထွက်ခဲ့တော့ ငါအပြင်က စောင့်နေမယ်နော်"

ရေအရမ်းကြိုက်တဲ့ ချောကလက်က ရေချိုးတဲ့အခါ အရမ်းကြာတာမို့ သတိပေးကာ အောက်သို့ ဆင်းလာခဲ့တော့သည်။

"မောင်လေး ဘယ်လိုလဲ။ မင်းသူငယ်ချင်းအတွက် အကုန်လုပ်ပေးခဲ့ပြီမလား"

"ဟုတ် မမမေ ဒါနဲ့ကိုကြီးကရော"

"သူနယ်ဘက်ကို ခဏသွားတယ် တည်ရဲ့ ချောကလက် မပြောပြဘူးလား"

"မပြောဘူး မမမေ"

"သူမေ့နေလို့ထင်တယ် နေဦး ဆင်းခဲ့မှ ဆူရဦးမယ်။ တည့်ကိုပြောပါလို့ ပြောလိုက်တယ်သားနဲ့"

"ဟာ ချောကလက်ကို မဆူပါနဲ့ မမမေကလည်း"

"အေးပါ မင်းသူငယ်ချင်းကို ကြပ်ကြပ်အလိုလိုက်သိလား တကယ်ပါပဲ မင်းတို့ နှစ်ယောက်ကို ငါမနိုင်တော့ဘူး"

မိဘတွေမရှိတော့ဘဲ အစ်ကိုလင်မယားနဲ့သာ အတူနေရတဲ့ ချောကလက်ကို သူမထိခိုက်စေချင်ပါ။ အိမ်နီးနားချင်းဖြစ်ပြီး မိဘတွေကလည်း ရင်းနှီးနေသည်မို့ အမြဲဝင်ထွက်နေကျ သက်သေတည်ရဲ့မိဘတွေကလည်း သူမလေးကိုချစ်ကြပါသည်။

"တည် မတ်တတ်မေ့နေတာလား သွားမယ်လေ"

"သြော်...အေး...အေးသွားမယ်"

သူ့ရွေးပေးတဲ့အဝတ်အစားကိုပဲ အပြင်သွားရင် ဝတ်တတ်တဲ့သူမလေး အတွက် ကြုံရင်ကြုံသလို အဝတ်အစား ဝယ်ပေးတတ်တဲ့ သက်သေတည် ဟာ အခုလည်း သူ့ရွေးပေးတဲ့ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်လာတဲ့ ချောကလက် ကြောင့် တပြုံးပြုံး ဖြစ်ရပြန်၏။

"မောင်...မောင့်ကို သူနဲ့အတူ ကျောင်းမလာရဘူးလို့ ပြောထားတယ်လေ"

"ဟ...ခက်ပြီ။ ကျွန်တော့်ဘာသာ ဘယ်သူနဲ့လာလာ ခင်ဗျားအပူပါလား"

မနေ့ကမှ ရည်းစားဖြစ်တဲ့အစ်မ ချောကလက်ရှေ့မှာ ပြောချလိုက်တဲ့ စကားကြောင့် ဒေါသက ထောင်းခနဲ...

"တည် ငါသွားနှင့်တော့မယ်"

"ဘယ်ကိုလဲ မသွားရဘူး ချောကလက်"

သေချာပေါက်... သူမလေး ဝမ်းနည်းသွားသည်မို့ ကိုယ့်ဘေးက ရှောင် ထွက်သွားရခြင်းလား။

"ဟာ ချောကလက် ငါ့ကိုစောင့်ဦးလေ"

"မောင်"

"ကျစ် ... မောင်မနေနဲ့ ပြတ်ပြီ ခင်ဗျားနဲ့ မှတ်ထား ကျုပ်က ချောကလက် ကို ထိလာရင် ဘယ်သူမျှန်နှာမှ မထောက်ဘူး"

သက်သေတည် ဆိုတာ အဲဒီလိုလူမျိုးပါ။

အသက်ကသာ ငယ်တာ ရည်းစားက ထည်လဲတဲ့၏။ သို့ပေမဲ့

ချောကလက်ကို ထိခိုက်ရင် နောက်ကြောင်း လှည့်မကြည့်တတ်သူ။

"ချောကလက် နင်ကလည်း ငါ့ကိုမစောင့်ဘဲ ထွက်သွားတယ်"

"သွား ငါ့ကိုလာမခေါ်နဲ့"

"ဘာလို့လဲ ချောကလက်ရယ်"

"တည်... နင်ဟိုတစ်နေ့ကမှ သော်တာနဲ့တွဲတာလေ ခုက ဘယ်က ဘယ်လို ဖြစ်သွားတာလဲ"

လက်စသတ်တော့ သူ့သူငယ်ချင်းမလေးအတွက် စိတ်ဆိုးရခြင်းလား။

"အဲဒီ သော်တာက နင့်ကို ဘုန်းသိုက်နဲ့အောင်သွယ်နေတာလေ။ ငါက ဘာလို့ဆက်တွဲရမှာလဲ"

"ဟယ်... သက်သေတည်နဲ့ချောကလက် ရောက်နေကြပြီလား"

သူတို့ သူငယ်ချင်းတွေရောက်လာတော့ ပြောလက်စ စကားက ဘယ် ရောက်သွားမှန်းမသိ။

သေချာတာကတော့ မုန့်စားဆင်းရင် ချောကလက်ဆိုသည့် သူမကို ချော့ရ ဦးမည်။
